

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/847

af 20. maj 2021

om fastlæggelse af »Fiscalisprogrammet« for samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1286/2013

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 197,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fiscalis 2020-programmet, der blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 ⁽³⁾, og som gennemføres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og associerede lande, samt de forudgående programmer har ydet et væsentligt bidrag til at fremme og styrke samarbejdet mellem skattemyndighederne inden for Unionen. Merværdien af disse programmer, herunder for beskyttelsen af medlemsstaternes og skatteyderens finansielle og økonomiske interesser, er blevet anerkendt af de deltagende landes skattemyndigheder. De næste ti års udfordringer kan kun håndteres, hvis medlemsstaterne ser ud over deres egne administrative territorier og samarbejder intensivt med deres modparter.
- (2) Fiscalis 2020-programmet giver medlemsstaterne en EU-ramme, inden for hvilken de kan udvikle samarbejdsaktiviteter. Denne ramme er mere omkostningseffektiv, end hvis hver enkelt medlemsstat skulle opstille individuelle samarbejdsrammer på bilateralt eller multilateralt grundlag. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre videreførelsen af Fiscalis 2020-programmet ved at fastlægge et nyt program inden for samme område, nemlig Fiscalisprogrammet (»programmet«).
- (3) Ved at skabe en ramme for tiltag, der støtter det indre marked, fremmer Unionens konkurrenceevne og beskytter Unionens og dens medlemsstaters finansielle og økonomiske interesser, bør programmet bidrage til at: støtte skattepolitik og gennemførelsen af EU-retten om beskatning, forebygge og bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse, aggressiv skatteplanlægning og dobbelt ikkebeskatning, forebygge og mindske unødige administrative byrder for borgere og virksomheder i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, støtte mere retfærdige og mere

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 118.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.5.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 19.5.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 25).

effektive skattesystemer, realisere det indre markedes fulde potentiale og fremme fair konkurrence i Unionen, støtte en fælles EU-tilgang i internationale fora, støtte opbygningen af administrativ kapacitet hos skattemyndighederne, herunder ved at modernisere rapporterings- og revisionsteknikker, samt støtte uddannelse af skattemyndighedernes personale i denne henseende.

- (4) Der fastsættes ved denne forordning en finansieringsramme for programmet, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽⁴⁾.
- (5) Med henblik på at støtte tredjelandes tiltrædelses- og associeringsproces bør såvel tiltrædende lande og kandidatlande som potentielle kandidater og partnerlande i den europæiske naboskabspolitik kunne deltage i programmet, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Andre tredjelande vil også kunne deltage i programmet i henhold til betingelserne i de særlige aftaler, der er indgået mellem Unionen og de pågældende tredjelande, og som dækker deres deltagelse i ethvert af Unionens programmer.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾ (»finansforordningen«) finder anvendelse på dette program. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter.
- (7) Tiltagene under Fiscalis 2020-programmet har vist sig at være passende og bør derfor bibeholdes. For at skabe større enkelhed og fleksibilitet i gennemførelsen af programmet og derved i højere grad opfylde dets mål bør tiltagene kun fastlægges i form af overordnede kategorier med en liste over illustrative eksempler på konkrete aktiviteter, såsom møder og lignende ad hoc-arrangementer, herunder, hvor det er relevant, tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser, projektbaseret struktureret samarbejde, herunder, hvor det er relevant, fælles revisioner og IT-kapacitetsopbygning, herunder, hvor det er relevant, skattemyndighedernes adgang til sammenkoblede registre. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør tiltagene også sigte mod at behandle prioriterede emner med henblik på at opfylde programmets mål. Gennem samarbejde og kapacitetsopbygning bør programmet også fremme og støtte indførelsen og udnyttelsen af innovation for yderligere at forbedre kapaciteten til at skabe resultater inden for de vigtigste prioriteter på beskatningsområdet.
- (8) I betragtning af skatteydernes øgede mobilitet, antallet af grænseoverskridende transaktioner, internationaliseringen af finansielle instrumenter og den deraf følgende øgede risiko for skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, som alle rækker langt ud over Unionens grænser, kan tilpasninger eller udvidelser af europæiske elektroniske systemer for samarbejde med tredjelande, der ikke er associeret med programmet, og internationale organisationer være af interesse for Unionen eller for medlemsstaterne. Sådanne tilpasninger eller udvidelser vil navnlig kunne undgå den administrative byrde og de omkostninger, der er forbundet med udvikling og drift af to ensartede elektroniske systemer til udveksling af oplysninger på EU-plan eller internationalt plan. Derfor bør sådanne tilpasninger eller udvidelser være støtteberettigede under programmet, når det er behørigt begrundet i en sådan interesse.
- (9) I betragtning af globaliseringens betydning og betydningen af at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning bør programmet give mulighed for at inddrage eksterne eksperter som omhandlet i finansforordningens artikel 238. Sådanne eksterne eksperter bør hovedsageligt være repræsentanter for offentlige myndigheder, herunder offentlige myndigheder fra ikkeassocierede tredjelande, som også omfatter de mindst udviklede lande, samt repræsentanter for internationale organisationer, for erhvervsdrivende, for skatteydere og for civilsamfundet. I den sammenhæng forstås ved de mindst udviklede lande et tredjeland eller et område uden for Unionen, der er berettiget til at modtage officiel udviklingsbistand i henhold til den relevante liste, som Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling har offentliggjort, og som er

⁽⁴⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

baseret på De Forenede Nationers definition af mindst udviklede lande. Udvælgelsen af eksperter til ekspertgrupper bør baseres på Kommissionens afgørelse af 30. maj 2016 om fastlæggelse af horisontale regler om oprettelse af Kommissionens ekspertgrupper og deres funktion. Med hensyn til eksperter, der er udpeget personligt til at handle uafhængigt i offentlighedens interesse, bør Kommissionen sikre, at disse eksperter er upartiske, at der ikke er nogen risiko for interessekonflikter i forhold til deres professionelle ansvarsområder, og at oplysninger om deres udvælgelse og deltagelse er offentligt tilgængelige.

- (10) I overensstemmelse med Kommissionens engagement for at sikre sammenhængende og forenklede finansieringsprogrammer, som fremgår af dens meddelelse af 19. oktober 2010 om gennemgang af EU's budget, bør ressourcerne anvendes sammen med andre EU-finansieringsinstrumenter, hvis de planlagte tiltag under programmet forfølger mål, som er fælles for forskellige finansieringsinstrumenter, med undtagelse af dobbeltfinansiering. Tiltag under programmet bør sikre en sammenhængende anvendelse af Unionens ressourcer til støtte for skattepolitikken og skattemyndighederne.
- (11) Med henblik på omkostningseffektiviteten bør programmet udnytte eventuelle synergier med andre EU-foranstaltninger på beslægtede områder som f.eks. toldprogrammet, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/444 ⁽⁶⁾, EU-programmet for bekæmpelse af svig, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/785 ⁽⁷⁾, programmet for det indre marked, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/690 ⁽⁸⁾, genopretnings- og resiliensfaciliteten oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽⁹⁾ og instrumentet for teknisk støtte, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ⁽¹⁰⁾.
- (12) Tiltag til opbygning af IT-kapacitet vil optage størstedelen af programmets budget. Særlige bestemmelser bør derfor beskrive og skelne mellem de fælles og nationale komponenter i de europæiske elektroniske systemer. Desuden bør anvendelsesområdet for tiltagene og Kommissionens og medlemsstaternes ansvar tydeligt defineres. Der bør i videst muligt omfang være interoperabilitet mellem de fælles og de nationale komponenter i de europæiske elektroniske systemer og synergier med andre elektroniske systemer i relevante EU-programmer.
- (13) I øjeblikket er der ingen krav om at udarbejde en flerårig strategisk plan for skatteområdet med henblik på skabelsen af et sammenhængende og interoperabelt elektronisk skattemiljø i Unionen. For at sikre sammenhæng og samordning mellem tiltag til opbygning af IT-kapacitet bør der i programmet tages højde for kravet om at udarbejde en sådan plan, et planlægningsværktøj, som bør være i overensstemmelse med og ikke bør gå ud over de forpligtelser, der følger af de relevante EU-retsakter.
- (14) Denne forordning bør gennemføres ved hjælp af arbejdsprogrammer. I betragtning af den mellem- til langsigtede karakter af de mål, der forfølges, og på grundlag af de erfaringer, der gøres over tid, bør arbejdsprogrammerne kunne dække flere år. Overgangen fra årlige til flerårige arbejdsprogrammer, som hver højst bør dække tre år, ville mindske den administrative byrde for både Kommissionen og medlemsstaterne.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/444 af 11. marts 2021 om oprettelse af toldprogrammet for samarbejde på toldområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1294/2013 (EUT L 87 af 15.3.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/785 af 29. april 2021 om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014 (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 110).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/690 af 28. april 2021 om oprettelse af et program for det indre marked, virksomheders, herunder små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevarer- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 (EUT L 153 af 3.5.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (16) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾ bør dette program evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrative byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af programmets virkninger i praksis. De foreløbige og endelige evalueringer, som bør foretages senest fire år efter henholdsvis påbegyndelsen af gennemførelsen og afslutningen af programmet, bør bidrage til beslutningsprocessen i forbindelse med de næste flerårige finansielle rammer. De tilbageværende hindringer for at opnå programmets mål bør ligeledes behandles inden for rammerne af de foreløbige og endelige evalueringer, ligesom disse bør indeholde forslag til bedste praksis. Ud over de foreløbige og endelige evalueringer bør der som led i præstationsrapporteringssystemet udarbejdes årlige statusrapporter for at overvåge de fremskridt, der er gjort. Disse rapporter bør indeholde en sammenfatning af de indhøstede erfaringer og, hvor det er relevant, af de hindringer, der er opstået i forbindelse med de programaktiviteter, som har fundet sted i det pågældende år.
- (17) Kommissionen bør regelmæssigt afholde seminarer for skattemyndighederne, hvorpå repræsentanter fra de støttemodtagende medlemsstater drøfter problemstillinger og foreslår mulige forbedringer i relation til programmets mål, herunder udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder.
- (18) For at kunne reagere hensigtsmæssigt på ændringer i de skattepolitiske prioriteter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår ændring af listen over indikatorer til måling af, hvorvidt programmets specifikke mål er opnået og at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (19) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽³⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽⁴⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽⁵⁾ og (EU) 2017/1939 ⁽⁶⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge straffbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽¹⁷⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

- (20) Tredjelande, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i EU-programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁽¹⁸⁾, som fastsætter, at programmerne gennemføres på grundlag af en afgørelse vedtaget i henhold til nævnte aftale. Tredjelande kan også deltage på grundlag af andre retlige instrumenter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning med et krav om, at tredjelande skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.
- (21) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af EU-budgettet.
- (22) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra den mulighed, som de giver for at opnå tiltagens specifikke mål og levere resultater, under hensyntagen til navnlig kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette valg bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, finansiering efter fast takst og enhedsomkostninger, såvel som finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, jf. finansforordningens artikel 125, stk. 1. De støtteberettigede omkostninger bør fastlægges ud fra arten af støtteberettigede tiltag. Det er af afgørende betydning, at rejse-, hotel- og opholdsomkostninger for deltagere på møder og lignende ad hoc arrangementer og omkostninger i forbindelse med tilrettelæggelse af arrangementer dækkes med henblik på at sikre deltagelsen af nationale eksperter og skattemyndigheder i fælles tiltag.
- (23) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, kan der ydes tilskud til et allerede påbegyndt tiltag, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte tiltaget inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Dog er omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelse af ansøgningen om tilskud, ikke støtteberettigede, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. For at undgå enhver afbrydelse af EU-støtte, som kan være til skade for Unionens interesser, bør det i finansieringsafgørelsen for en begrænset periode i begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og kun i behørigt begrundede tilfælde være muligt at fastsætte, at aktiviteter og omkostninger er støtteberettigede fra begyndelsen af regnskabsåret 2021, selv om de blev gennemført, og omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.
- (24) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af sit omfang og sine virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (25) Forordning (EU) nr. 1286/2013 bør derfor ophæves.
- (26) For at sikre kontinuitet i ydelsen af støtte på det relevante politikområde, og for at gennemførelsen kan påbegyndes fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027, bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽¹⁸⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges Fiscalisprogrammet for samarbejde på beskatningsområdet (»programmet«) for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

Denne forordning fastsætter programmets mål, dets budget for perioden 2021-2027, de forskellige former for EU-finansiering og regler for ydelsen af denne finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »beskatning«: spørgsmål vedrørende bl.a. udformning, forvaltning, håndhævelse og overholdelse af følgende skatter og afgifter:
 - a) merværdiafgifter i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁹⁾
 - b) punktafgifter på alkohol i henhold til Rådets direktiv 92/83/EØF ⁽²⁰⁾
 - c) punktafgifter på tobak i henhold til Rådets direktiv 2011/64/EU ⁽²¹⁾
 - d) afgifter på energiprodukter og elektricitet i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF ⁽²²⁾
 - e) andre former for skatter og afgifter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2010/24/EU ⁽²³⁾, for så vidt de er relevante for det indre marked og for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne
- 2) »skattemyndigheder«: offentlige myndigheder og andre organer, som er ansvarlige for beskatning eller aktiviteter i forbindelse med beskatning
- 3) »europæisk elektronisk system«: et elektronisk system, der er nødvendigt for beskatning og for udførelsen af skattemyndighedernes opgaver.

Artikel 3

Programmets mål

1. Programmets generelle mål er at støtte skattemyndigheder og beskatning for at forbedre det indre markeds funktion, fremme Unionens konkurrenceevne og fair konkurrence i Unionen, beskytte Unionens og dens medlemsstaters finansielle og økonomiske interesser, herunder mod skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, samt forbedre skatteopkrævningen.

⁽¹⁹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁰⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21).

⁽²¹⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (EUT L 176 af 5.7.2011, s. 24).

⁽²²⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

⁽²³⁾ Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

2. Programmets specifikke mål er at støtte skattepolitik og gennemføre EU-retten på beskatningsområdet, fremme samarbejdet mellem skattemyndighederne på skatteområdet, herunder udveksling af skatteoplysninger, og støtte opbygning af administrativ kapacitet, herunder menneskelige kompetencer og udvikling og drift af europæiske elektroniske systemer.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 fastsættes til 269 000 000 EUR i løbende priser.

2. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan også dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision, evaluering og andre aktiviteter til forvaltning af programmet og evaluering af opfyldelsen af dets mål. Det kan desuden dække udgifter til undersøgelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationstiltag, for så vidt som de vedrører programmets mål, samt udgifter i forbindelse med informationsteknologiet med henblik på behandling og udveksling af oplysninger, herunder institutionelle IT-værktøjer og anden teknisk og administrativ bistand, som er påkrævet i forbindelse med forvaltningen af programmet.

Artikel 5

Tredjelande, der er associeret med programmet

Programmet er åbent for deltagelse af følgende tredjelande:

- a) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidater i overensstemmelse med de generelle principper og de generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem Unionen og disse lande
- b) lande i den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og de generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem Unionen og disse lande, forudsat at disse lande i tilstrækkelig grad har tilnærmet den relevante lovgivning og de relevante administrative metoder til de i Unionen gældende
- c) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den konkrete aftale om tredjelandets deltagelse i EU-programmer, forudsat at aftalen:
 - i) sikrer en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmerne
 - ii) fastsætter betingelserne for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer og deres administrative omkostninger
 - iii) ikke indrømmer tredjelandet beslutningskompetence vedrørende programmet
 - iv) garanterer Unionen ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og beskytte sine finansielle interesser.

De i første afsnit, litra c), nr. ii), omhandlede bidrag udgør formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5.

Artikel 6

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, særlig gennem tilskud, priser, udbud og godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter afholdt af eksterne eksperter.

KAPITEL II

Støtteberettigelse

Artikel 7

Støtteberettigede tiltag

1. Der kan kun ydes finansiering til tiltag, som gennemføres med henblik på at opnå de i artikel 3 omhandlede mål.
2. Tiltagene omhandlet i stk. 1 omfatter bl.a. følgende:
 - a) møder og lignende ad hoc-arrangementer
 - b) projektbaseret struktureret samarbejde
 - c) tiltag i forbindelse med opbygning af IT-kapacitet, navnlig udvikling og drift af europæiske elektroniske systemer
 - d) tiltag i forbindelse med opbygning af menneskelige kompetencer og andre kapacitetsopbyggende tiltag
 - e) støttetiltag og andre tiltag, herunder:
 - i) forberedelse af undersøgelser og andet relevant skriftligt materiale
 - ii) innovationsaktiviteter, særlig proof-of-concepts, pilotprojekter og prototypeinitiativer
 - iii) fælles udviklede kommunikationstiltag
 - iv) ethvert andet relevant tiltag, der er fastsat i de i artikel 13 omhandlede arbejdsprogrammer, og som er nødvendig for at opfylde målene i artikel 3 eller støtte disse mål.

Bilag I indeholder en ikkeudtømmende liste over mulige former for relevante tiltag, jf. første afsnit, litra a), b) og d).

Bilag III indeholder en ikkeudtømmende liste over prioriterede emner for tiltag.
3. Tiltag, der omfatter udvikling og drift af tilpasninger eller udvidelser af de fælles komponenter i de europæiske elektroniske systemer for samarbejde med tredjelande, der ikke er associeret med programmet, eller internationale organisationer, er støtteberettigede, hvis de er i Unionens eller i medlemsstaternes interesse. Kommissionen træffer de nødvendige administrative foranstaltninger, der gør det muligt for de berørte tredjeparter at yde finansielle bidrag til sådanne tiltag.
4. Såfremt et tiltag til opbygning af IT-kapacitet, jf. denne artikels stk. 2, første afsnit, litra c), vedrører udvikling og drift af et europæisk elektronisk system, er kun udgifterne i forbindelse med de ansvarsområder, som i henhold til artikel 11, stk. 2, er tillagt Kommissionen, støtteberettigede under programmet. Medlemsstaterne afholder alle udgifter i forbindelse med de ansvarsområder, som i henhold til artikel 11, stk. 3, er tillagt dem.

Artikel 8

Deltagelse af eksterne eksperter

1. Når det gavner færdiggørelsen af et tiltag, som gennemfører programmets mål fastsat i artikel 3, kan repræsentanter for offentlige myndigheder, herunder fra tredjelande, der ikke er associeret med programmet, herunder fra de mindst udviklede lande, samt, hvor det er relevant, repræsentanter for internationale eller andre relevante organisationer, repræsentanter for erhvervsdrivende, repræsentanter for organisationer, der repræsenterer de erhvervsdrivende, og repræsentanter for civilsamfundet deltage i et sådant tiltag som eksterne eksperter.

2. Udgifter afholdt af de eksterne eksperter, der er omhandlet i stk. 1, er berettiget til godtgørelse under programmet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 238.

3. De eksterne eksperter omhandlet i stk. 1 udvælges af Kommissionen på ad hoc-basis og afhængigt af behov, herunder blandt eksperter foreslået af medlemsstaterne, på baggrund af deres færdigheder, erfaring og viden med relevans for de specifikke tiltag.

Kommissionen vurderer bl.a. disse eksterne eksperters upartiskhed og fraværet af interessekonflikter i forhold til deres faglige ansvarsområder.

KAPITEL III

Tilskud

Artikel 9

Tildeling, komplementaritet og kombineret finansiering

1. Tilskud under programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.
2. Et tiltag, som har modtaget et bidrag under et andet EU-program, kan også modtage et bidrag under programmet, forudsat at de forskellige bidrage ikke dækker de samme omkostninger. Hvert bidragende EU-programs regler skal gælde for dets respektive bidrag til tiltaget. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget, og støtte fra de forskellige EU-programmer kan beregnes på et pro rata-grundlag i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttebetingelserne er fastsat.
3. I henhold til finansforordningens artikel 195, stk. 1, litra f), tildeles tilskud uden indkaldelse af forslag, såfremt de støtteberettigede enheder er skattemyndigheder i medlemsstaterne og i tredjelande, der er associeret med programmet, jf. artikel 5 i nærværende forordning, forudsat at betingelserne i artikel 5 i nærværende forordning er opfyldt.
4. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), og i behørigt begrundede tilfælde angivet i finansieringsafgørelsen og i en begrænset periode, kan tiltag, der støttes i henhold til nærværende forordning, betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om de blev gennemført, og omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.

Artikel 10

Samfinansieringssats

1. Uanset finansforordningens artikel 190 kan programmet finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger ved et tiltag.
2. Den gældende samfinansieringssats fastlægges i de flerårige arbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 13, når tiltag gør det nødvendigt med tildeling af tilskud.

KAPITEL IV

Særlige bestemmelser for tiltag til opbygning af IT-kapacitet

Artikel 11

Ansvarsområder

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer i fællesskab udviklingen og driften af de europæiske elektroniske systemer, som er opført på listen i den flerårige strategiske plan for beskatning, jf. artikel 12, herunder udformning, specifikationer, overensstemmelsesafprøvning, anvendelse, vedligeholdelse, videreudvikling, sikkerhed, kvalitetssikring og kvalitetskontrol af disse systemer.
2. Kommissionen sikrer navnlig følgende:
 - a) udviklingen og driften af de fælles komponenter fastsat i den flerårige strategiske plan for beskatning
 - b) den overordnede samordning af udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer med henblik på at sikre, at de er funktionsdygtige, kan sammenkobles og hele tiden forbedres, samt at de gennemføres samtidig
 - c) samordningen af europæiske elektroniske systemer på EU-plan med henblik på fremme og indførelse af dem på nationalt plan
 - d) samordningen af udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer hvad angår deres interaktion med tredjeparter, undtagen tiltag til opfyldelse af nationale krav
 - e) samordningen af europæiske elektroniske systemer med andre relevante tiltag på EU-plan med tilknytning til e-forvaltning.
3. Hver medlemsstat sikrer navnlig følgende:
 - a) udviklingen og driften af nationale komponenter som fastsat i den flerårige strategiske plan for beskatning
 - b) samordningen af udviklingen og driften af de nationale komponenter i de europæiske elektroniske systemer på nationalt plan
 - c) samordningen af europæiske elektroniske systemer med andre relevante tiltag på nationalt plan med tilknytning til e-forvaltning
 - d) den løbende underretning af Kommissionen om de foranstaltninger, som den har truffet for, at dens respektive myndigheder og erhvervsdrivende til fulde kan gøre brug af europæiske elektroniske systemer
 - e) indførelsen af europæiske elektroniske systemer på nationalt plan.

Artikel 12

Flerårig strategisk plan for beskatning

1. Kommissionen og medlemsstaterne udarbejder en flerårig strategisk plan for beskatning og ajourfører denne. Den flerårige strategiske plan for beskatning tilpasses relevante EU-retsakter. Den opstiller en liste over alle de opgaver, der er relevante for udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer, og klassificerer hvert enkelt system eller del heraf som:
 - a) en fælles komponent: en komponent i de på EU-plan udviklede europæiske elektroniske systemer, som er tilgængelig for alle medlemsstater, eller som Kommissionen af effektivitets-, sikkerheds- og rationaliseringshensyn har identificeret som fælles
 - b) en national komponent: en komponent i de på nationalt plan udviklede europæiske elektroniske systemer, som er tilgængelig i den medlemsstat, der udviklede den eller bidrog til en fælles udvikling af den, eller
 - c) en kombination af komponenterne omhandlet i litra a) og b).

2. Den flerårige strategiske plan for beskatning skal også omfatte innovations- og pilottiltag samt de understøttende metoder og redskaber, der er knyttet til de europæiske elektroniske systemer.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om færdiggørelsen af hver af de opgaver, som de har fået overdraget som led i den flerårige strategiske plan for beskatning. De aflægger også regelmæssigt rapport til Kommissionen om fremskridt i forbindelse med deres opgaver.
4. Senest den 31. marts hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen årlige statusrapporter om gennemførelsen af den flerårige strategiske plan for beskatning, der dækker perioden fra den 1. januar til den 31. december i det foregående år. Disse årlige rapporter udarbejdes i et forud fastsat format.
5. Senest den 31. oktober hvert år udarbejder Kommissionen en samlet rapport på grundlag af de i stk. 4 omhandlede årlige rapporter med en vurdering af de fremskridt, som Kommissionen og medlemsstaterne har gjort med hensyn til gennemførelsen af den flerårige strategiske plan for beskatning, og offentliggør denne rapport.

KAPITEL V

Programmering, overvågning, evaluering og kontrol

Artikel 13

Arbejdsprogram

1. Programmet gennemføres ved hjælp af flerårige arbejdsprogrammer, jf. finansforordningens artikel 110, stk. 2.
2. De flerårige arbejdsprogrammer vedtages af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren, jf. artikel 18, stk. 2.

Artikel 14

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastlagte specifikke mål er fastsat i bilag II.
2. For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 for om nødvendigt at ændre bilag II for at revidere eller supplere indikatorerne samt for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.
3. Præstationsrapporteringsystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-finansiering og, hvor det er hensigtsmæssigt, medlemsstaterne forholdsmæssige rapporteringskrav

Artikel 15

Evaluering

1. Evalueringer af programmet gennemføres så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen. Kommissionen gør evalueringerne offentligt tilgængelige.
2. Når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse, dog senest fire år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse, gennemfører Kommissionen en midtvejsevaluering af programmet.

3. Ved afslutningen af programmets gennemførelse, dog senest fire år efter afslutningen af den periode, der er omhandlet i artikel 1, foretager Kommissionen en endelig evaluering af programmet.
4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget konklusionerne af midtvejsevalueringen og den endelige evaluering sine bemærkninger hertil.

Artikel 16

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Hvor et tredjeland deltager i programmet i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til en international aftale eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, skal sådanne rettigheder omfatte retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

KAPITEL VI

Udøvelse af de delegerede beføjelser og udvalgsprocedure

Artikel 17

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 14, stk. 2, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2028.
3. Den i artikel 14, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt »Udvalget for Fiscalisprogrammet«. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VII

Information, kommunikation og offentliggørelse

Artikel 19

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.
2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende programmet, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til programmet, og vedrørende de opnåede resultater. De finansielle midler, der er tildelt programmet, skal også bidrage til formidlingen af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 3.

KAPITEL VIII

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 20

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 1286/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Artikel 21

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller ændringen af tiltag, der er iværksat i henhold til forordning (EU) nr. 1286/2013, som fortsat finder anvendelse på disse tiltag, indtil de afsluttes.
2. Programmets finansieringsramme kan også dække udgifterne til den tekniske og administrative bistand, som er påkrævet for at sikre overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1286/2013.
3. Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på EU-budgettet ud over 2027 til dækning af de udgifter, som fremgår af artikel 4, stk. 2, for at muliggøre forvaltning af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

Artikel 22

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A.P. ZACARIAS
Formand

BILAG I

IKKEUDTØMMENDE LISTE OVER MULIGE FORMER FOR TILTAG, JF. ARTIKEL 7, STK. 2, FØRSTE AFSNIT, LITRA a), b) OG d)

Tiltag omhandlet i artikel 7, stk. 2, første afsnit, litra a), b) og d), kan bl.a. være i form af:

- 1) hvad angår møder og lignende ad hoc-arrangementer:
 - seminarer og workshops, som deltagere fra alle deltagende lande generelt deltager i, hvor der gives præsentationer, og hvor deltagerne deltager i intensive drøftelser og aktiviteter om et bestemt emne
 - arbejdsbesøg, der arrangeres for at give embedsmænd mulighed for at tilegne sig eller øge deres ekspertise inden for eller viden om det skattepolitiske område
 - tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser
- 2) hvad angår projektbaseret struktureret samarbejde:
 - projektgrupper, normalt med deltagelse af repræsentanter for et begrænset antal lande, der nedsættes for en begrænset periode for at nå et på forhånd defineret mål med et præcist defineret resultat, herunder samarbejde eller benchmarking
 - task force, dvs. strukturerede former for samarbejde af permanent eller midlertidig karakter, som samler ekspertise til at udføre opgaver inden for særlige områder eller til at udføre operationelle aktiviteter, eventuelt med støtte fra onlinesamarbejdstjenester, administrativ bistand samt infrastruktur og udstyr
 - multilateral eller samtidig kontrol, der omfatter koordineret kontrol af en eller flere indbyrdes forbundne personers skattetilsvær tilrettelagt af et eller flere deltagende lande, herunder mindst to medlemsstater, i fælles eller komplementær interesse
 - fælles revisioner, der omfatter administrative undersøgelser af en eller flere indbyrdes forbundne personers skattetilsvær foretaget af et samlet revisionshold bestående af et eller to lande, herunder mindst to medlemsstater, i fælles eller komplementær interesse
 - alle andre former for administrativt samarbejde som fastlagt i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 ⁽¹⁾ eller (EU) nr. 389/2012 ⁽²⁾ eller Rådets direktiv 2010/24/EU eller 2011/16/EU ⁽³⁾
- 3) hvad angår opbygning af menneskelige kompetencer og andre kapacitetsopbyggende tiltag:
 - fælles uddannelse eller udvikling af e-læring for at understøtte de nødvendige faglige færdigheder og den nødvendige faglige viden på skatteområdet
 - teknisk støtte, der har til formål at forbedre de administrative procedurer, den administrative kapacitet og skattemyndighedernes funktion og drift ved at indføre og dele god praksis.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 af 2. maj 2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004 (EUT L 121 af 8.5.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

BILAG II

INDIKATORER, JF. ARTIKEL 14, STK. 1

Følgende indikatorer anvendes til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastsatte specifikke mål:

A. Opbygning af kapacitet (administrativ, menneskelig og IT-mæssig)

- 1) indekset for anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning og -politik (antallet af tiltag under programmet, som er organiseret i forbindelse med anvendelse og gennemførelse af EU-retten og politikker på beskatningsområdet, samt antallet af udstedte anbefalinger efter disse tiltag)
- 2) læringsindekset (antallet af anvendte e-læringsmoduler, antallet af uddannede embedsmænd og den af deltagerne givne kvalitetsscore)
- 3) de europæiske elektroniske systemers tilgængelighed (som procentdel af tiden)
- 4) det fælles kommunikationsnets tilgængelighed (som procentdel af tiden)
- 5) et indeks for forenklede IT-procedurer for skattemyndighederne og erhvervsdrivende (antallet af registrerede erhvervsdrivende, antallet af ansøgninger og antallet af søgninger i de forskellige af programmet finansierede elektroniske systemer)

B. Videndeling og netværkssamarbejde:

- 6) indekset for samarbejdets robusthed (graden af genereret netværkssamarbejde, antallet af personlige møder og antallet af onlinesamarbejdsgrupper)
- 7) indekset for bedste praksis og retningslinjer (antallet af tiltag under programmet, som er organiseret inden for dette område, og procentdelen af skattemyndigheder, som har gjort brug af en arbejdspraksis/retningslinje, der er udviklet med støtte fra programmet).

*BILAG III***IKKEUDTØMMENDE LISTE OVER MULIGE PRIORITEREDE EMNER FOR TILTAG, jf. ARTIKEL 7**

I overensstemmelse med programmets specifikke og generelle mål kan de i artikel 7 omhandlede tiltag bl.a. fokusere på følgende prioriterede emner:

- 1) støtte til gennemførelsen af EU-retten på beskatningsområdet, herunder uddannelse af personale i denne henseende, og bidrag til at identificere mulige metoder til at forbedre det administrative samarbejde mellem skattemyndigheder, herunder bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter
 - 2) støtte til effektiv udveksling af oplysninger, herunder gruppeanmodninger, udvikling af standardiserede IT-formater, skattemyndighedernes adgang til oplysninger om reelt ejerskab og forbedring af anvendelsen af de modtagne oplysninger
 - 3) støtte til effektiv gennemførelse af mekanismer for administrativt samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem skattemyndigheder, herunder bedste praksis for inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter
 - 4) støtte til digitalisering og opdatering af metoder i skattemyndighederne
 - 5) støtte til udveksling af bedste praksis for bekæmpelse af momssvig.
-